Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes bibliothek

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

omnino vt ſm orthodoxam[a] ⁊ catholicam fidem conſubſtantiales eſſe credant. Pater enim ab eterno filium generando ſuaƷ ſubſtantiaƷ ei dedit[b] iuxta quod ipſe teſtatur pater quod dedit mihi maius omnibus eſt: ac dici non poteſt ꝙ partem ſubſtantie ſue ille dederit ⁊ partem ipſe ſibi retinuerit: cum ſubſtãtia patris indiuiſibilis ſit vtpote ſimplex omnino[c] ſed nec dici poteſt ꝙ pater in filium tranſtulerit ſuam ſubſtantiam generando quaſi ſic dederit eam filio ꝙ nõ retinuerit ipſam ſibi: alioquin deſiiſſet eſſe ſubſtantia. Patet ergo ꝙ ſine vlla diminutione filius naſcẽdo ſubſtantiaƷ patris accepit ⁊ ita pater ⁊ filius habent eandem ſubſtantiam: ⁊ ſic eadem res eſt pater ⁊ filius necnon ⁊ ſpiritusſanctus ab vtroqƷ procedens[d]. Cum[e] ergo veritas ꝓ fidelibus ſuis orat[f] ad patrem: volo inquiens vt ipſi ſint vnum[g] in nobis. ſicut ⁊ nos vnum[h] ſumus: hoc nomen vnum pro fidelibus quidem accipitur: vt itelligatur vnio charitatis in gratia[i]. pro perſonis vero diuinis vt attendat̃ identitatis vnitas in natura: quemadmodum alibi veritas ait: eſtote perfecti ſicut ⁊ pater veſter celeſtis perfectus eſt: ac ſi diceret manifeſtius: eſtote ꝑfecti perfectione gratie: ſicut pater veſter celeſtis perfectus eſt ꝑfectione nature: vtraqƷ videlicet ſuo modo: quia inter creatorem ⁊ craturam non poteſt tanta ſimilitudo notari: quin inter eos maior ſit diſſimilitudo notanda. Si quis igitur ſententiam vel doctrinam prefati ioachim in hac parte defendere vel approbare preſumpſerit tanquam hereticus ab omnibus euitetur. In nullo tamen propter hoc florentino[k] monaſterio cui ipſe ioachim extitit inſtitutor volumus derogari: quoniam ibi ⁊ regularis eſt inſtitutio ⁊ obſeruantia ſalutaris maxime cuƷ ipſe ioachim omnia ſcripta ſua nobis aſſignari mandauerit apoſtolice ſedis iudicio approbanda ſeu etiaƷ corrigenda[l] dictans epiſtolaƷ quaƷ propria manu ſubſcripſit: in qua firmiter confitetur ſe illam fidem tenere quam romana tenet eccleſia que diſponente domino cũnctorum fidelium mater eſt ⁊ magiſtra. Reprobamus etiã ⁊ condemnamus peruerſiſſimum dogma impii almaritii cuius mentem ſicut pater mendacii excecauit vt eius doctrina nõ tam heretica ꝙ̃ inſana ſit cenſenda.

Rubrica De conſtitutionibus.

Ex concilio Melden̄.

Cõſtitutiones canonum ab oĩbus ſunt ſeruande.

Canonum[m] ſtatuta[n] cuſtodiantur[o] ab omnibus[p]. Et nemo in actionibus[q] uel iudiciis[r] eccleſiaſticis ſuo[s] ſẽſu ſƷ eoꝝ auctoritate ducat̃.

Grego. in regiſtro.

Conſtitutio reſpicit futura non preterita.

Cognoſcẽtes: ⁊ infra. Rem que culpa[t] caret in damnum vocari non cõuenit. Quotiens vero nouum quid ſtatuitur ita ſolet futuris[u] formam imponere vt diſpendiis[x] preterita non cõmendet[y] Ne detrimẽtum ante prohibitionem[z] poſſint ignorantes incurrere quod eos poſtmoduƷ dignum eſt vetitos ſuſtinere.

Auguſtinus ſuper illud epiſtole ad hebreos.

Poteſtas legem condendi ⁊ mutandi eſt penes vicarium chriſti: ⁊ quod de vno connexorum ſtatuitur ad aliud ꝯnexũ extendit̃.

Tranſlato[a] ſacerdotio[b] neceſſe eſt vt legis trãſlatio fiat. quia

---

ſunt duo. Iũcta do noĩbus eſſentialibus ita ꝙ eis innitant̃ eſſentiam notant. vt pater eſt vnus deus: pater ⁊ filius ſunt vna eſſentia. In neutro vero genere tm̃ eſſentiaƷ notant: pater ⁊ filius ſunt vnũ. i. vna res ⁊ ideo optime dicit. alius pater alius filius. i. alia ẽ perſona patris ⁊ alia perſona filii nõ tamẽ aliud immo idem ſunt in ſubſtantia vt iam patet.

a Orthodoxã. i. rectã ab orthos qđ eſt rectũ ⁊ doxa qđ eſt ſcriptura q̃ſi recta ſcriptura.

b Ei dedit. vñ aug. nihil hƷ filius qđ ñ naſcẽdo a patre acceperit.

c Simplex omnino. ꝺ hoc dicas: vt. ſ. c. pri.

d Procedẽs. ſ. per inſpirationeƷ: de con. di. vlti. c. pe. in fi.

e Cũ ergo ỽitas. dicit reſpõdẽdo auctoritati ꝑdicte volo pater ⁊c. ⁊ eã exponit quã ĩducebat ꝓ ſe ioachim ⁊ exponit ãliter intelligat̃ hoc ỽbuƷ vnum ⁊ ꝑ hoc etiã aliis auctoritatib⁹ reſpõdet̃.

f Orat. in euangelio ioannis.

g Unum in nobis. i. vniti nobis vnione ſpiritus.

h Unũ ſumus. hic in alia ſignificatiõe accipit̃ hoc nomẽ vnũ. i. vnione ſubſtantie ſeu nature ⁊. ĩ. ſequitur.

i In gratia. i. ꝑ gratiam.

k Florẽtino monaſterio. nota ꝙ ſi auctor reprobat̃: eius ſcripta ſũt reprobãda. ĩ. de hẽ. fraternitatis: ĩmo ⁊ ſi bõa eẽnt reprobarent̃ ratiõe auctoris: qꝛ nõ lƷ ei hoc facere. xvi. di. bene quidẽ. h ỽo lƷ auctor nõ reprobet̃: qꝛ ꝯfitet̃ ſe ſeruare fidẽ catholicã tñ ſcripta ſua qꝛ malaƷ habebant ſententiam reprobantur.

l Corrigenda. ⁊ ideo paratus fuit corrigi: ⁊ ſe correxit vt ſequit̃: nõ dƷ dici hẽticus lƷ quãdoqƷ erraſſet ĩ fide. xxiiii. q. i. hec ẽ fides. ⁊. q. iii. dixit apoſtolus.

Rica De ꝯſtitutiõib⁹.

Hec Rica põt ad precedẽtia ⁊ ſequẽtia ſic continuari. Tractaturus auctor de iure ꝑmiſit De ſũma trinitate ⁊ fide catholica ꝓ ſui opis fũdamẽto: qꝛ vbi fundamẽtũ ꝺficit nihil ſupedificari poteſt. i. q. i. cũ paulus. Et qꝛ omne ius ꝯſtat ex ſcripto ⁊ non ſcripto: ĩſti. ꝺ iure natura. gẽ. ⁊ ci. §. ꝯſtat. Et. i. diſt. §. cũ itaqƷ: ius aũt ſcriptũ eſt certius ⁊ nobilius: ideo auctor premiſit de iure ſcripto. ſ. de ꝯſtitutionibus: ⁊ poſtea de iure non ſcripto. ſ. de conſuetudine. Abbas Siculus.

Canonum ſtatuta. Iuris canonici ſtatuta oẽs ligãt ⁊ eoꝝ ritu tam in ꝓnunciando ꝙ̃ in decidendo iudicia ſunt regulanda. Primo ſtatuit. Secundo confirmando declarat ibi. Et nemo Abbas Siculus.

m Canonum generalium. ſ. qꝛ quidam canones ſunt perſonales quidam locales. lxiii. diſ. cum longe. ĩ. de elec. nihil: quidam caſuales: qdã temporales. vt. xxix. di. c. ſciendum.

n Statuta. nõ abrogata vel per ꝯtrariũ canonẽ vl ꝑ ꝯſuetudinẽ: illa. n. ſeruãda nõ ſũt. xxvi. diſ. c. i. ⁊. xxxvi. q. vlti. c. vlti. ⁊ dic ſtatuta cõtinẽtia precepta vel prohibitiones. alias ſi de conſilio loquerentur non obligarent. xiiii. q. i. quod recipitur. iiii. di. §. ⁊ ſi legibus.

o Cuſtodiantur. i. q. vii. ſiquis omnem. xix. diſtinc. ſi romanoꝝ: ⁊. ĩ. eodem. c. vltimo.

p Ab oĩbus: ſic ⁊ leges ab oĩbus ſũt ſeruãde: vt. C. de legi. ⁊ ꝯſti. l. leges: ⁊. C. de iu. ⁊ fac. igno. ꝯſtitutiões. ⁊ dic ab oĩbus. ſ. ſubditis: nã papa ⁊ imperator legibus nõ ꝯſtringunt̃. ff. de leg. ꝑnceps. ⁊. ix. q. iii. cũcta: tñ legibus ſe velle viuere ꝓfitent̃. C. de leg. digna vox. ⁊. C. de teſta. ex impfecto. ⁊. ff. de leg. iii. ex impfecto. ⁊ ĩſti. q. mo. teſta. ĩfir. §. vlti. ⁊. ii. q. vii. nos ſi ĩcompetenter.

q In actionibus. ſ. ciuilib⁹.

r Uel iudiciis. ſ. crimialib⁹ qꝛ iudiciũ aliđ criminale aliđ ciuile. ĩ. q ſi. ſint le. c. ꝑ venerabilẽ nec ẽ neceſſe ꝓponeṝ actiõeƷ. ĩ. de iudi. dilecti: ſi tñ qs ꝓponit ineptã ſuccũbit: ſed aptã poteſt poſtea ꝓponere: vt. ĩ. de iudi. c. examinata. vbi de hoc.

s Suo ſenſu. ſ. malo ⁊ eſt ſi. iii. q. ix. pura. ⁊. ĩ. e. ne. innitaris. qñqƷ eni ſuo ſẽſu vti dƷ iudex ĩ iudicãdo ꝓprie accepto uocabulo. ff. ꝺ arbi. q̃lẽ. ⁊ in auc̃. de iureiu. qđ pre. ab his q adminiſtra. reci. circa prin. col. ii. ⁊. ĩ. ꝺ renũ. ĩ pñtia dũ tñ ſm leges ⁊ iura ꝓnũciet: ĩ autẽ. ꝺ iudi. §. qꝛ ỽo. ỽ. oĩs iudex. alſ ẽ §. col. vi. ⁊ in autẽ. de defen. ciui. §. iuſiu. col. iii. ⁊. iii. q. vii. iudicet. ⁊. xx. diſ. de libel. ⁊. xxvii. di. relatuƷ. ⁊ inſti. de offi. iudi. ĩ prin. ⁊. C. de ſen. ⁊ ĩter. om. iudi. l. nemo.

Cognoſcẽtes. Diuidit̃ ĩ tres ptes. In ꝑma põit̃ regula ex q̃ ſumit̃ rõ. In ſcđa ſtatutum ibi: quotiẽs. In tertia declarando applicat ad ſcĩ rõem q̃ ſumit̃ ex regula ibi: Ne ꝺtrimẽtũ. Abbas Sicul⁹.

t Culpa: qꝛ qđ legitime fcm̃ eſt penã nõ meret̃. C. ꝺ adult. gracch⁹. ⁊ peccata ſuoꝛ ꝺbẽt tenere auctores. C. de pe. l. ſancimus. ⁊. ĩ. ꝺ his q̃ ſi. a ma. ꝑte c. q̃ſiuit. ⁊. ĩ. de ſen. ex. romana ĩ ſi. ⁊ ita ẽ h ar. expſſũ ꝙ nemo priuat̃ iure ſuo ſine culpa lvi. di. ſatis ꝑuerſuƷ. xvi. q. vlti. ĩuẽtũ. ꝺ reſti. ſpo. q̃rẽte. ar. ꝯ. xxii. di. renouãtes. ⁊. xxxiiii. di. ſi cui⁹ uxorẽ. ⁊. c. ſe. ⁊. xxvii. q. ii. multoꝝ. ĩ. de cle. ꝯiu. ſane. ſo. ꝑma Rica regularit̃ ỽba ẽ ꝯtraria caſualia ſt̃: vt̃ dicaſ ꝙ lƷ qñqƷ qs ꝑuet̃ iuṝ ſuo ſine cl̃pa nõ tñ fit iſtud ſine cã. ĩ. vt li. ñ ꝯte. qm̃ freqũẽter. §. ſi ỽo ⁊ cãƷ facile ẽ videṝ ĩ ꝯtrariis ſignatis. ĩ vi. caſib⁹ priuat̃ aliqs iure ſuo ſine culpa ſua vñ ỽ. Paupertas odiũ vitiũ fauor ſcel⁹ ⁊ ordo. Perſonas ſpoliant ⁊ loca iure ſuo: illa notant̃ in. c. renouãtes. ⁊. ĩ. ꝺ ꝑui. ãtiq. ubi ꝺ h.

u Futuris: ſic ergo ꝯſtõ reſpicit tm̃ futura ⁊ ñ ꝑterita. ut. ĩ. e. c. vl. vbi dicem⁹ de hoc.

x Diſpendiis. i. damnis ſiue retractationibus.

y Cõmẽdet. i. puniat.

z Prohibitionẽ: ar. neminẽ ligari ꝯſtõe anq̃ ad ipm ꝑuẽiat. vt. xxxii. q. iiii. dixit ſarra. ⁊. lxxxii. di. ꝓpoſuiſti. ar. ꝯ. xvi. di. ꝙ dicitis. ſƷ ñ ẽ ꝯ. qꝛ ex quo publice ꝓmulgata ẽ ⁊ publicata oẽs tenent̃ ad ipſi⁹ obſeruãtiaƷ: ⁊ oẽs ligat poſt duos mẽſes a publicatiõis tpe lapſos: in autẽ. vt facte noue ꝯſti. circa ꝑn. col. v. ĩ. de ſen. ex. nouerit. ĩ. ne cle. vel mo. nõ magno: ⁊. c. ſuper ſpecula nec eſt neceſſe vt ſinguloꝝ auribus inculcet̃: vt in. d. c. ꝙ dicitis: ⁊. ĩ. de poſt. prela. ad hec: niſi probaret ſe extra ꝓuinciam tunc fuiſſe vel alias impeditum: ar. eſt expreſſum. ĩ. qui. ma. ac. poſ. c. cum in tua.

Tranſlato. Qđ de vno ꝯnexoꝝ ſtatuit̃ ad aliud ꝯnexũ extendit̃. h. d. Uel aliter ſƷ aliũ ĩtellectuƷ vt in rubro. Primo ponit ỽba apoſtoli. Scđo auguſtini illa exponẽtis ibi: qꝛ enim: pone caſum aliter ⁊ melius ꝙ̃ in glo. vt cõueniat titulo. Fuit queſitũ a gregorio auctoṝ huius cõpilationis an ꝯſtõ ſeu lex deberet ĩtelligi ĩ ꝓpriis terminis tm̃: an debeat extẽdi ad alios caſus: ⁊ papa reſpõdet: ꝙ dƷ extẽdi ad ꝯnexa ⁊ ſĩlia: ad qđ ꝓbandũ ĩducit auctoritatẽ apoſtoli: q ex trãſlatiõe ſacerdotii ĩtulit ꝑ ꝯſequẽtiã ad trãſlationẽ legis. Abbas Siculus.